

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

Економічний факультет

**Кафедра публічного управління, права та гуманітарних наук (м. Херсон-
Кропивницький)**

**Західноукраїнський національний університет (м. Тернопіль)
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН
України» (м. Львів)**

**Центральноукраїнський державний університет
імені Володимира Винниченка (м. Кропивницький)**

Національний університет «Одеська політехніка» (м. Одеса)

Запорізький національний університет (м. Запоріжжя)

Черкаський державний технологічний університет (м. Черкаси)

Східноєвропейський університет імені Рауфа Аблязова» (м. Черкаси)

Агенція регіонального розвитку

Кіровоградської області (м. Кропивницький)

ГО «Спілка економістів України» (м. Київ)

ГО «Всеукраїнська асоціація економістів-міжнародників» (м. Київ)

Бердянський державний педагогічний університет (м. Запоріжжя)

University of Business (Katowice, Poland)

University of Information Technology and Management (Rzeszów, Poland)

Academy of Silesia (Katowice, Poland)

University of Business (Katowice, Poland)

Lebanese-French University of Technology and Applied Sciences (Lebanon)

Christian Albrecht University of Kiel (Germany)

**III Міжнародна науково-практична конференція
«МОДЕРНІЗАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА ПРАВА В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ
УКРАЇНИ»**

**30 травня 2025 року
Херсон – Кропивницький**

Щербатюк О.О. <i>Правові відносини у сфері впровадження цифрових технологій, що направлені на відновлення України</i>	323
Yakymchuk A.Y. <i>Ukrainian and international experience in the development and functioning of civil society</i>	327
Халімончук К.А., Тучак Т.В. <i>Український бізнес перед обличчям BEPS 2.0 та глобального мінімального податку в контексті євроінтеграції</i>	330
Черевко Н.О. <i>Вплив директиви ЄС 2001/23/ЄС на трудове законодавство України: передача суб'єкта господарювання та гарантії працівників</i>	335
Замрига А.В. <i>Інвестиційна безпека як стратегічний виклик публічного управління в умовах євроінтеграції</i>	339
Базиченко В.В. <i>Модернізація публічного управління в Україні в післявоєнний період у контексті європейських цінностей</i>	343
Пальченко А.А. <i>Імплементация в національне право норм міжнародного та європейського права</i>	347
Різванова К.Є., Резворович К.Р. <i>Підстави зміни і припинення цивільних правовідносин</i>	351
Карнаушенко А.С. <i>Державне стимулювання переходу торговельного бізнесу до циркулярних моделей</i>	354
Глобенко І.О. <i>Європейські стандарти належного врядування та їх імплементація в систему публічного управління України</i>	359
Громенко Ю.О. <i>Державна підтримка малого бізнесу: сучасний стан адаптації законодавства України до права ЄС</i>	362
Орловська І.Г. <i>Роль громадянського суспільства в процесах євроінтеграції</i>	366
Макарчук В.В. <i>Основні принципи правового регулювання міграційних процесів у Європейському Союзі та Україні</i>	371
Бескоровайний В.О. <i>Контрпродуктивні процеси у публічному управлінні, аналіз динаміки довіри до антикорупційних інституцій України</i>	377
Федчук М.А., Тучак Т.В. <i>Імплементация європейського досвіду боротьби з податковими правопорушеннями як елемент євроінтеграції України</i>	378
Іщенко Є.М. <i>Цифрова трансформація адміністративних послуг в контексті європейської інтеграції України</i>	382
Коваленко Л.П., Коваленко Б.В., Джафаров Д., Арнаутова А.С. <i>Модернізація адміністративного судочинства в контексті європейської інтеграції України</i>	387
Карнаушенко А.С., Бершадський О.І. <i>Особливості використання смарт-контрактів у логістиці на основі технології</i>	390

4. Офіційний сайт – Українська сторона Платформи громадянського суспільства Україна – ЄС. URL: <https://eu-ua-csp.org.ua/> (дата звернення: 25.05.2025).

5. Офіційний сайт – Українська національна платформа Форуму громадянського суспільства Східного партнерства. URL: <http://eap-csf.org.ua/> (дата звернення: 25.05.2025).

Макарчук Віталій Володимирович – доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного права та теоретико-правових дисциплін, Білоцерківський національний аграрний університет

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ У ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ ТА УКРАЇНІ

Міграційні процеси є невіддільною частиною сучасного глобалізованого світу, де перетин кордонів став буденністю для багатьох людей. Завдяки своїй історичній, економічній та політичній ролі, Європа слугує унікальним прикладом регіону, в якому міграція набуває особливих характеристик і наслідків. Вивчення цих процесів допомагає не лише аналізувати переміщення населення, але й розуміти основні фактори, що впливають на це явище, зокрема економічні, соціальні, культурні та політичні аспекти.

Міграція в Європі має глибоке історичне коріння. Протягом століть держави регіону були як джерелами еміграції, так і місцем прибуття для численних мігрантів. Це породжує низку викликів, серед яких контроль нелегальної міграції, інтеграція мігрантів у місцеві громади, забезпечення їхніх прав і соціального захисту, а також боротьба з дискримінацією та ксенофобією. Вплив таких історичних подій, як війни, колоніальні експансії, економічні

кризи й соціально-політичні трансформації, суттєво позначився на сучасних міграційних потоках.

Наприклад, після закінчення Другої світової війни Європа зіткнулася з масовою хвилею внутрішньої та зовнішньої міграції, що сприяло відновленню континенту й заклало основи сучасної міграційної політики [1]. У XXI столітті міграційні процеси в Європі зазнали значних змін під впливом глобалізації, швидкого розвитку інформаційних технологій та інтеграційних процесів у рамках ЄС, як провідний політичний та економічний союз нині стикається зі складнощами в управлінні цими потоками. У відповідь до нових реалій Рада ЄС ухвалила низку реформ у сфері міграції та надання притулку. Було оновлено десять законодавчих документів, які запроваджують нові правила для управління прибуттям мігрантів. Зокрема, створено єдину процедуру реєстрації й чіткий розподіл обов'язків між державами-членами. Відповідно до цих правил усі мігранти мають бути ідентифіковані та зареєстровані у біометричній базі Eurodac протягом семи днів з моменту прибуття. У країнах, таких як Греція, Італія, Мальта, Іспанія, Хорватія й Кіпр, мають функціонувати спеціальні центри прийому мігрантів для перебування їх протягом дванадцяти тижнів [2].

Подальші заходи передбачають депортацію мігрантів, яким відмовлено у притулку, безпосередньо з зовнішніх кордонів ЄС. Важливою умовою стало впровадження принципу «обов'язкової солідарності» між країнами союзу: держави, які не можуть приймати мігрантів, повинні надавати фінансову компенсацію або направляти ресурси та персонал до країн першого прийому. Це положення наразі не має повноцінної законодавчої сили й потребує додаткових переговорів між державами-членами. Країни ЄС із надмірним навантаженням від міграційних потоків можуть вимагати від партнерів більшої підтримки. У разі кризових ситуацій члени ЄС мають право оголосити спільну

«кризову обстановку» з можливістю тимчасово відійти від загальних правил задля підвищення солідарності [3].

Європейський Союз продовжує вдосконалювати свою міграційну систему шляхом впровадження нових законодавчих норм, які передбачають регулювання процесу розподілу мігрантів між країнами-членами, створення спеціалізованих центрів прийому, а також прискорення процедур ухвалення рішень щодо надання або відмови в наданні притулку. Водночас Україна, як держава, що перебуває в умовах тривалої війни, зіштовхнулася із масштабними потоками внутрішнього та зовнішнього переміщення населення. Міграційна політика України акцентується на захисті громадян і налагодженні співпраці з міжнародними організаціями та партнерами задля гарантування соціальної підтримки як для внутрішньо переміщених осіб, так і для біженців. Серед пріоритетних завдань є інтеграція міжнародних стандартів у національну систему управління міграційними процесами та її адаптація до актуальних викликів сучасності.

Отже, засади міграційних процесів у Європейському Союзі та Україні ґрунтуються на універсальних цінностях, які сприяють ефективному управлінню міграційними потоками, захисту прав людини та забезпеченню суспільної стабільності. Верховенство права передбачає організацію цих процесів відповідно до міжнародного та національного законодавства, гарантує законність рішень державних органів. Пріоритетність прав і свобод людини полягає у визнанні їх найвищою цінністю, а також у зобов'язанні держав захищати права мігрантів, біженців та внутрішньо переміщених осіб незалежно від їхнього правового статусу. Хоча міграційна політика ЄС та України має спільні принципи, такі як захист прав мігрантів, боротьба з нелегальною міграцією та активізація міжнародної співпраці, суттєві відмінності простежуються у масштабах викликів, характері проблем та механізмах реалізації. Особливий контекст складається через воєнний стан в Україні, що

зумовлює нагальний пошук рішень для гуманітарних криз і швидке реагування на нові загрози.

Використана література

1. Грищенко Н. І., Лясота Л. І. Теорії міграції населення та їх значення для вивчення міграційних настроїв у XXI ст. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право.* 2021. № 2 (50). URL: <https://visnyk-ppsp.kpi.ua/article/view/242318> (дата звернення: 25.05.2025).

2. База даних EURODAC. *Юридична компанія «Центр Санрайз».* 2023. URL: <https://uk.interlawyer.com.ua/content/baza-danih-eurodac> (дата звернення: 25.05.2025).

3. Міграційний пакт: що означає нова політика ЄС щодо притулку? *Deutsche Welle.* 2024. URL <https://www.dw.com/uk/migracijnij-pakt-so-oznacae-nova-politika-es-sodo-nadanna-pritulku2-a-68794336/a-68794336> (дата звернення: 25.05.2025).

Бескоровайний Валентин Олегович – здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, Херсонський національний технічний університет

КОНТРПРОДУКТИВНІ ПРОЦЕСИ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ, АНАЛІЗ ДИНАМІКИ ДОВІРИ ДО АНТИКОРУПЦІЙНИХ ІНСТИТУЦІЙ УКРАЇНИ

Під поняттям «Публічне управління» слід розуміти – діяльність органів державного управління, органів місцевого самоврядування, представників приватного сектору та інститутів громадянського суспільства в межах визначених законом повноважень і функціональних обов’язків (планування, організації, керівництва, координації та контролю) щодо формування та